

Els últims escrits de Baudelaire

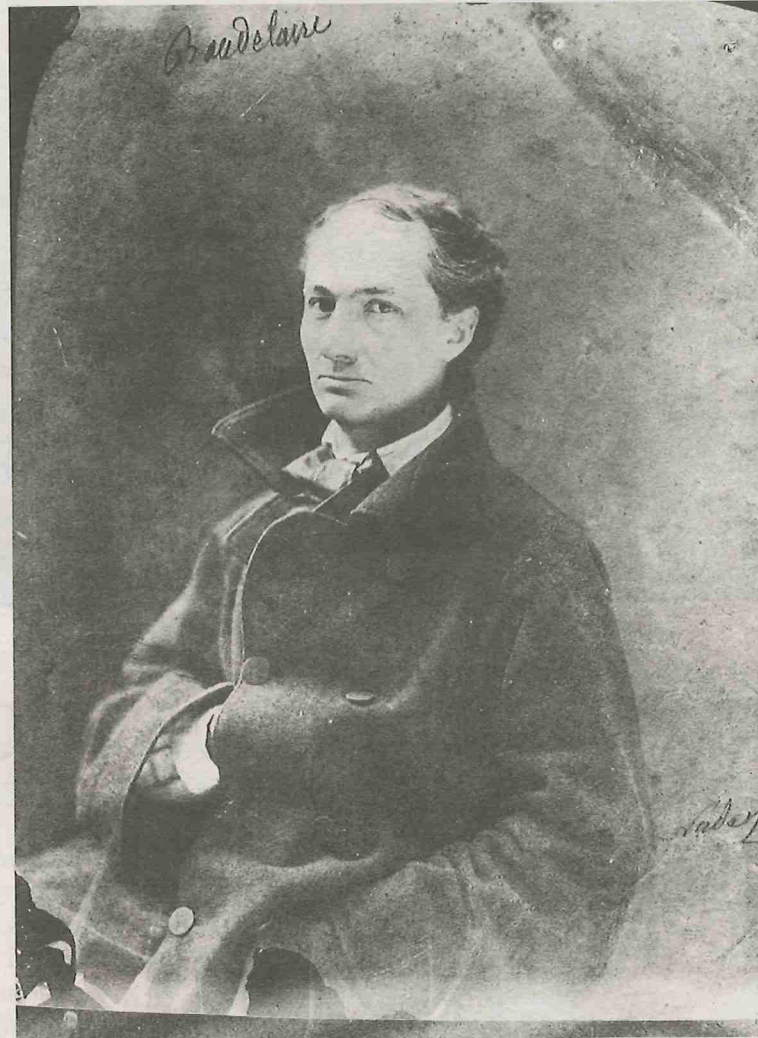
El 1857, quan es publica *Les flors del mal*, Charles Baudelaire espera la glòria, però topa amb la condemna i la censura. El mateix any trenca les relacions amb Madame Sabatier: “Ets tan alegre –li diu–, que al teu costat patiria molt.” Poc després li sobrevé la primera congestió cerebral. El 1862 se separa definitivament de Jeanne Duval, després de descobrir que el seu presumpte germà és en realitat el seu amant.

Arriben l'exili i les malalties, la misèria i la incomprensió. L'any següent escriu: “Necessito la venjança com un home cansat necessita un bany.” El 1866 pateix una hemiplegia amb afàsia. Els últims mesos de vida, els passa prostrat al llit, sense poder articular cap paraula.

Textos d'una sola frase

Durant aquests anys escriu obres fragmentàries –*Fusées*, *Hygiène*, *Mon coeur mis à nu*–, formades per textos breus, de vegades d'una sola frase. Són els que ha editat ara l'editorial Sexto Piso, juntament amb fragments recuperats de quaderns i un recull d'esbossos, amb el títol *Dibujos y fragmentos póstumos*. La majoria de les citacions que circulen avui dia de Baudelaire provenen d'aquests últims llibres, que són els que van interessar més Nietzsche. Ara tenim l'oportunitat d'accedir-hi en una edició sencera i acurada.

No són pas textos reconfortants. Baudelaire, ressentit amb el món, dirigeix la seva ira

contra les dones, l'amor, l'amistat, les conviccions, l'honestedat, el progrés, la utilitat. Només troba consol en l'oració i, sobretot, en l'art. En aquestes pàgines, l'artista es converteix en un sacerdot centrat en si mateix, consagrat al treball, la millor arma per enfrontar-se al tedi, ja que fortifica l'home, mentre que el plaer el desgasta.

Fusées incorpora una visió de la bellesa molt pròxima a la que està

Sexto Piso permet retrobar el poeta més influent

en voga en els nostres dies, ja que la vincula a la fredor, la malaltia, la maldat i la indolència. A *Hygiène* lloa “la potència de la idea fixa”. *Mon coeur mis à nu* inclou les seves consignes més conegudes: ser sublim sense interrupció, divertir-se en soledat, alegrar-se en el descens, ser poeta en prosa.

Saint-Beuve va dir de Charles Baudelaire que havia “petrarquitzat l'horrible”. Especialista en deshonor, va ser dels primers a defensar “el plaer aristocràtic de no agradar”. Aquesta edició de l'editorial Sexto Piso permet retrobar el poeta més influent dels nostres dies, que és també un dels homes del segle XIX que van copsar amb més precisió el pitjor que havia de venir. *

Pare i profeta

Charles Baudelaire (París, 1821-1867) és considerat el pare i profeta de la poesia moderna, tot i que moltes de les seves obres van ser publicades un cop mort.

Un dibuix
de Jeanne Duval i un daguerreotip de Charles Baudelaire que podem veure al llibre de Sexto Piso

SEXTO PISO